

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.11.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Čechové a přísedících Zdeňka Pýchy a Jany Krčmářové **t a k t o :**

Obžalovaná

Sarah C h .,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinna,

že

dne 28.10.2016 kolem 03:15 hodin v xxx na ul. xxx na tanečním parketu xxx, v přítomnosti několika desítek dalších hostů, srozuměna s možností jí způsobit závažné zranění, levou rukou uchopila a zatáhla za vlasy XY, nar. xxx, a současně tenkostěnnou sklenicí o váze kolem 200 g, drženou v pravé ruce, ji nejméně střední intenzitou síly udeřila do levé poloviny obličeje, až došlo k rozbití sklenice o obličej XY, čímž jmenované způsobila komplex zranění, zahrnující tržně zhmožděnou ránu délky 5 cm v místě levé tváře v části přiléhající k očnici a zasahující až k nosu a

tříštvou zlomeninu přední stěny pneumatické dutiny levostranné horní čelisti s následnou hospitalizací na dětském oddělení Nemocnice s poliklinikou Karviná Ráj v době od 30.10.2016 do 3.11.2016 a průměrnou dobou léčení v trvání 3 až 5 týdnů, přičemž jen shodou šťastných okolností XY nezpůsobila daleko závažnější až život ohrožující poranění, jež mohla očekávat a která zcela reálně při rozbití skleněného předmětu o obličej mohla vzniknout, a to zejména poranění v podobě řezných a bodnořezných ran hluboko pronikajících do měkkých tkání nebo do hloubi očnic se ztrátovým poraněním oka či protětí cévních a nervových svazků na tvářích a krku s následným vznikem krvácivého šoku nebo nasátím vzduchu do krevního řečiště s navazující vzduchovou embolií,

a uvedeného jednání se dopustila přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 74 T 71/2015-145 ze dne 19.6.2015, který nabyl právní moci téhož dne, byla odsouzena za pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se dopustila skutkem ze dne 25.10.2014, kdy v baru xxx napadla jinou ženu rovněž úderem sklenic do obličeje, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků,

tedy

jednak

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví a spáchala takový čin opětovně, a jehož se dopustila v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustila výtržnosti tím, že napadla jiného a spáchala takový čin opětovně,

č í m ž s p á c h a l a

jednak

pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 - § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se:

dle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (p ě t i) let a 6 (š e s t) měsíců.**

Odsouzení je **nepodmíněné.**

Dle § 56 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro účely výkonu tohoto trestu obžalovaná zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Dle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaná **povinna** zaplatit

- poškozené Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, se sídlem Slezská Ostrava, Michálkovická108, náhradu materiální újmy ve výši 23.556 Kč,
- poškozené XY, nar. xxx, trvale bytem xxx, zastoupené zmocněncem JUDr. Janou Fuskovou, advokátkou se sídlem Fryštátská 64/9, Karviná – Fryštát,
- náhradu nemateriální újmy ve výši 197.127 Kč,
- náhradu materiální újmy ve výši 944 Kč.

Dle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená XY, gen. shora, zastoupená zmocněncem JUDr. Janou Fuskovou, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemateriální újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný následující skutkový děj:

Dne 28.10.2016 v nočních hodinách se zdržovala obžalovaná Sarah Ch. ve společnosti svědkyně K., kterou označuje jako svou sestru, v xxx v xxx. Kolem 03:15 hodin se obě nacházely na tanečním parketu, přičemž obžalovaná při tanci držela v ruce tenkostěnnou sklenici s vínem. Na parketu v té době tančila i poškozená XY. Vzhledem k tomu, že parket byl zcela zaplněn, poškozená se dostala při tanci mezi obžalovanou a svědkyni K., v rámci tance se rozháněla rukama, zejména nejdříve proti svědkyni K., což obžalovanou rozčílilo natolik, že poškozenou uchopila a zatáhla za vlasy a současně ji skleničkou, kterou držela v pravé ruce, udeřila do levé poloviny obličeje, čímž došlo k rozbití sklenice o obličej poškozené, které tímto jednáním způsobila tržně zhmožděnou ránu délky 5 cm v místě levé tváře v části přiléhající k očníci a zasahující až k nosu a tříštivou zlomeninu přední stěny pneumatické dutiny levostranné horní čelisti. Poškozená pak v doprovodu svých kamarádek odešla na WC, kde jí byla poskytnuta první pomoc a přivolána záchranná služba. Obžalovaná po pokusu omluvit se poškozené z klubu odešla a venku byla zadržena policisty. Po ošetření se poškozená v doprovodu svého přítele Z. vrátila zpět do klubu, kde se ještě asi hodinu zdrželi. Vzhledem k přetrvávajícímu krvácení z rány byla poškozená v době od 30.10.2016 do 3.11.2016 hospitalizována na dětském oddělení Nemocnice s poliklinikou Karviná Ráj, kde prodělala revizi rány v celkové anestezii a zároveň zde byla diagnostikována dříve nezjištěná zlomenina. Poškozená pak byla v domácím léčení celkem po dobu tří týdnů, přičemž průměrná doba léčení takovýchto zranění je odhadována na dobu 3 až 5 týdnů, přičemž jen shodou šťastných okolností poškozené nebyla způsobena závažnější až život ohrožující poranění, a to zejména poranění v podobě řezných a bodnořezných ran hluboko pronikajících do měkkých tkání nebo do hloubi očnic se ztrátovým poraněním oka či protětí cévních a nervových svazků na tvářích a krku s následným vznikem krvácivého šoku nebo nasátím vzduchu do krevního řečiště s navazující vzduchovou embolií.

Shora popsaného jednání se obžalovaná Ch. dopustila přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 74 T 71/2015-145 ze dne 19.6.2015, který nabyl právní moci téhož dne, byla odsouzena za pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se dopustila dne 25.10.2014 tím, že v baru xxx napadla jinou ženu úderem sklenicí, kterou držela v pravé ruce, tuto o obličej poškozené rozbila a způsobila jí středně těžké poranění, spočívající v tržně řezné ráně nad pravým obočím zasahující do klenby lební, ranku na horním víčku pravého oka v délce 0,8 cm zasahující do podkoží a povrchovou

ranku v zadním koutku pravého oka, horním rtu a drobnou řeznou ranku na dolním rtu, zasahující do podkoží s následným lékařským ošetřením a následnou pracovní neschopností. Za toto jednání jí byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let.

Obžalovaná Sarah Ch. slyšena před soudem vypověděla, že v uvedený den navštívila ve společnosti své sestry svědkyně K. xxx. Vypily asi dvě až tři skleničky vína a kolem druhé ráno šly na parket tančit. Poškozená XY tančila kousek od nich, přibližně ve vzdálenosti jednoho metru a do sestry žduchla. Začala po ní pokřikovat, obžalovaná se bála, že na ni zaútočí. V podstatě se poškozená mezi ně vnutila, odžduchla je a začala po sestře sprostě pokřikovat, kdy v tu chvíli se sestrou stály proti sobě čelem ve vzdálenosti asi jednoho metru. Poškozená k nim byla bokem a křičela „ty kurvo“ na sestru, obžalovaná se na poškozenou podívala, začaly se hádat, když se na ni poškozená otočila, bála se, že na ni chce zaútočit, a proto jí nechtěně dala facku a neuvědomila si, že v ruce drží skleničku. Jednalo se o tenkostěnnou sklenku na víno se stopkou. Nedošlo jí, že může tak poškozené ublížit. Zasáhla ji do obličeje na levou tvář, sklenku držela v pravé ruce. Skleničku si vzala u baru, kde si objednala víno a na parketu tancovala se sklenkou v ruce. Když poškozenou udeřila, ta si zakryla tvář a běžela na WC. Obžalovaná si uvědomila, co se stalo, utíkala za ní, viděla poškozenou na WC ležet na zemi, začala jí podávat ubrousky, omlouvat se jí. V tu chvíli tam již bylo hodně lidí, kamarádky poškozené na ni pokřikovaly, byla z toho v šoku a utekla ven, kde čekala na sestru pár metrů od budovy a pak ji tam zadržela policie. Dodala, že se chce omluvit, určitě se nejednalo o úmysl, jednala v afektu, neuvědomila si, že má v ruce skleničku. Poškozené se několikrát omluvila, skutečně to nechtěla udělat. Poškozená ví, že za ní hned běžela, mohla také z kavárny utéct, ale běžela za poškozenou, protože si uvědomila, co udělala. S poškozenou se v předchozí době neznala. Ke konfliktu došlo asi pět metrů od pultu diskžokeje, možná tři nebo čtyři metry uprostřed parketu, v té době měla vypity asi tři skleničky vína, cítila se mírně podnapilá, drogy nepožila.

Vzhledem k vzniklým rozporům byla obžalované přečtena část její výpovědi na č.l. **80 první odstavec**, kde vypověděla, že v okamžiku, kdy poškozená řekla sestře, že je „kurva“, se od poškozené nacházela asi ve vzdálenosti jednoho metru. Chtěla jí dát za slovní urážku facku, ale neuvědomila si, že drží v pravé ruce skleničku s vínem. K tomu obžalovaná uvedla, že policie se jí tak dopodrobna nevyptávala.

Dále pak jí byla přečtena další část její výpovědi na č.l. **80 druhý odstavec**, zde uvedla, že byla zadržena policií byla asi 500 metrů od podniku.

K tomu řekla před soudem, že vzdálenosti v běžném životě nerozezná, byla v šoku a venku čekala na sestru.

Dále připustila, že za obdobnou trestnou činnost již byla v minulosti odsouzena, vždy se bála, že ji někdo napadne, protože ji bývalý přítel bil. Jednala v obraně, zvedla ruku, jenže měla v ruce skleničku a neuvědomila si to. Dle jejího názoru nadávky ze strany poškozené slyšeli i lidé kolem a slyšela to sestra, poškozená křičela, nadávky byly hlasité, ona v tu chvíli stála od poškozené asi půl metru, vzdálenosti nedokáže určit. Cítila se nadávkami poškozené ohrožena, i když byly směřovány sestře. Po celou dobu hrála hudba. Popřela, že by poškozenou držela za vlasy a nedokázala vysvětlit, co její obavy z dalšího jednání poškozené vyvolalo. Svědek Š. je její bývalý přítel.

Poškozená nezl. XY před soudem uvedla, že ten den jela do xxx s přítelem Vojtěchem Z., mohli tam dorazit asi po půlnoci, bavili se s kamarády, tančili. V klubu byla se svolením matky. Mezi půl třetí a třetí ráno tančila pod pultem DJ a z ničeho nic, když se otočila, přiletěla jí sklenička do obličeje. Nevěděla, co se stalo, začala krváčet, a proto šla na záchod. Pak podrobněji rozvedla, že ten den vypila dvě piva a několikrát se napila rumu. V klubu dávají pásku na ruku podle věku, osmnáct neměla, pivo jí koupil neznámý člověk. Cítila se sice podnapilá, ale věděla, co dělá. Obžalovanou předtím vůbec neznala. V klubu již předtím byla asi 3x nebo 4x, po úraze pak tam poprvé byla asi po třech měsících. Ten den po zranění se ještě do klubu vrátila, přítel se tam chtěl podívat, poptat se na něco DJ. Věděli o tom, že ten měl předtím vztah s obžalovanou, sháněli tak svědky. Napadení samotné popsala tak, že obžalovaná stála asi metr od ní, tančila, její kamarádka nebo sestra chytla poškozenou, když tančila za vlasy, poškozená nechtěla dělat problémy, otočila se a v tu chvíli jí přiletěla sklenička do obličeje. Proč ji chytly za vlasy, neví, měla tehdy stažené vlasy do culíku. Obžalované ani její sestře nenadávala, neměla k tomu žádný důvod, předtím je vůbec neznala. Na parketu bylo hodně lidí, lepili se k sobě navzájem, ona tančí tanec Shuffle, na který je třeba hodně místa. Připustila, že se tak mohla dostat mezi obžalovanou a její sestru, ta do ní asi strčila. Obžalovaná ji za vlasy netahala, nic si navzájem neřekly.

Vzhledem k vzniklým rozporům byla svědkyni přečtena část její výpovědi na č.l. **120 čtvrtý a pátý odstavec**, kde řekla, že stála před pultem DJ, normálně tančila, před ní tančila nějaká neznámá tmavovlasá dívka ve věku kolem 20 až 21 let. Byla v její těsné blízkosti 40 až 50cm, v tu dobu bylo na parketu hodně lidí, byli na sebe namačkaní, ta dívka se na ni dívala, když poškozená zvedla hlavu, zahlédla, že ta dívka na ni hledí, ale neslyšela, že by jí něco říkala, protože poblíž byly reproduktory, z nichž hrála hlasitá hudba. Znenadání dívka natáhla proti ní ruku, dlaní ji odstrčila, asi si chtěla udělat větší prostor pro tanec, ona jí na to nic neřekla, pouze se k ní otočila zády, a když se otočila, naproti ní stála obžalovaná, jejíž jméno také neznala, dozvěděla se ho až později. Tato dívka byla od ní vzdálena asi polovinu délky ruky, zepředu ji uchopila rukou za culík, potáhla ji směrem dozadu a na bok a v tu chvíli jí vrazila do obličeje skleničku. Tuto nehodila, držela ji v ruce a rukou ji udeřila do obličeje, zasáhla ji přes nos do oblasti pod levé oko. Toho, že držela obžalovaná má v ruce skleničku, si všimla poškozená ještě předtím, než ji udeřila, neboť sklenici držela v úrovni své hlavy.

K tomu poškozená před soudem uvedla, že do ní žduchla určitě kamarádka obžalované nebo sestra, už si nepamatuje, nevybavuje se jí, co dělala jedna a druhá, bylo to asi tak, jak řekla na policii. Sklenička vypadá jako větší sklenička na víno, ale v kavárně v tom dávají pivo. Poté, co jí byla předložena fotografie předmětných sklenic, uvedla, že se jedná o pивní sklenici, vyobrazenou na č.l. **169**. Pak dodala, že když byla udeřena sklenicí, šla na záchod, zde si lehla na zem a přítomní se o ni začali starat, zejména Simona H. Přišla za ní i obžalovaná, ale tuto viděla rozmazaně, ztrácela v tu chvíli vědomí. Sarah nabízela, že přivolá sanitku, ale někdo jí řekl, ať jde pryč. S poškozenou byl na záchodě i její přítel Vojtěch Z. Sanitka ji pak odvezla do Nemocnice v Orlové, kde jí ráno zašili, měla asi pět či deset stehů. Po propuštění byla vyslechnuta na policii a pak měli čas, než jim jel autobus, tak šli zpátky do kavárny, kde seděla sestra obžalované, ptala se jí, proč to Sarah udělala, svědkyně jí řekla, že prý nadávala Sarah nebo jí, toto však poškozená popírala,

nemá důvod nadávat někomu, koho nezná. Dále dodala, že byla později hospitalizována v Karviné, protože při prvotním ošetření to v Orlové špatně vyčistili, zranění stále krvácelo, a proto byla znovu ošetřena. Bylo pak zjištěno, že má roztržštěnou i očníci. V nemocnici byla asi pět dní, poté čtyři dny doma, do školy šla asi po třech týdnech, bude muset podstoupit plastiku. V běžném životě ji omezoval obvaz, který jí překrýval oko, takže špatně viděla. Při žvýkání jí bolel očníkový oblouk, musela mít klidový režim. Předmětné zranění jí znemožnilo jít na plánovanou operaci s ramenem, nakonec pak operaci nepodstoupila ani v pozdější době. Obžalovaná ji kontaktovala na Facebooku s omluvou, ale ona o to neměla zájem. Když byla poškozená dotazována, jak obžalovaná držela skleničku, uvedla, že ji držela jak za stopku, tak i za sklo. Má za to, že útok nebyl úmyslně plánován, ale na druhé straně nelze říct, že by úder byl neúmyslný. Jestli chtěla obžalovaná poškozenou udeřit nebo ne, poškozená neví, ale asi ji udeřit chtěla. Dále pak vypověděla, že celý konflikt trval asi 10 vteřin. Obžalovaná ji chytla za vlasy a udeřila ji sklenicí, ve chvíli, kdy ji obžalovaná za vlasy chytla, nedokázala popsat, v jakém postavení byly, nejdříve stála poškozená čelem ke kamarádce obžalované, poté byla žduchnuta, otočila se, ucítila zachycení za culík a během několika sekund měla skleničku v obličeji. Ví jistě, že ji udeřila právě obžalovaná, navíc jí to řeklo i hodně lidí, kteří to sledovali.

Dále soud vyslechl i **svědkyni Dominiku O.**, která před soudem uvedla, že v předmětný den byla s přáteli na diskotéce, tančila. Když se otočila a chtěla zamávat poškozené, aby šla za ní, viděla, jak obžalovaná drží poškozenou za vlasy, táhne ji jakoby dolů k zemi, pak vzala skleničku a hodila ji jí do obličeje. Bylo to zcela bezdůvodně, protože ještě předtím D. pozorovala a neviděla žádný konflikt. D. tancovala se svými kamarády, najednou do ní začala obžalovaná s tou další holkou, kterou svědkyně nezná, žduchat, pak ji chytla za vlasy. Svědkyně připustila, že ten den trochu pila alkohol, známí měli džbán, což je tzv. velká mísa, kde je kofola smíchaná s rumem, párkrát si z toho cucla. Poškozenou zná dlouho, je milá, přátelská a hodná, bezproblémová. Obžalovanou do té doby neznala. V době napadení bylo na parketu hodně lidí, rozhovor tam moc není slyšet, protože hudba hrála hlasitě, muselo se křičet. Poškozená s obžalovanou tančily asi metr či dva za svědkyní, ona byla dál od pultu diskžokeje. Obžalovaná a poškozená stály u toho pultu. Pokud v přípravném řízení hovořila o tom, že byla od D. vzdálena čtyři až pět metrů, už si to nepamatuje. Proč došlo k napadení, si nedokáže vysvětlit. Vzhledem k vzniklým rozporům byla svědkyni přečtena část její výpovědi ve spise na č.l. **94 druhý odstavec**, kde uvedla, že o tom, že dívka, která zranila poškozenou, se jmenuje Sarah, se dozvěděla prostřednictvím Facebooku, dívala se pak na její profil a poznala ji podle fotografie. Poté ji prostřednictvím Facebooku oslovila, obžalovaná chtěla kontakt na poškozenou, který jí se souhlasem D. svědkyně dala. Komunikaci s obžalovanou Ch. pak svědkyně poskytla policistům, obžalovaná se omlouvala, že se jednalo o nehodu a že se přímo D. omluvila. K tomu svědkyně před soudem řekla, že pokud mluvila o tom, že nějaká brunetka žduchla do D., tak to byla dívka, kterou popsala. Proč na D. křičela, nikdo neví. K účesu poškozené se nedokázala vyjádřit, spíše měla za to, že měla rozpuštěné vlasy. Dále pak popisovala situaci, že obžalovaná skleničku, kterou udeřila poškozenou, vzala vedle pultu, kde hrál diskžokeje, nevěděla, zda ji měla celou dobu v ruce, spíše si ji vzala do ruky, byla totiž otočená zády a když se otočila k poškozené, viděla, že ji drží obžalovaná za vlasy, otočila se zpět ke kamarádům, aby je upozornila na toto jednání a pak se

otočila zpátky a viděla, jak obžalovaná šklubla rukou a sklenici vrazila poškozené do obličeje. Vzhledem k tomu, že natahovala ruku, usoudila, že si skleničku vzala z pultu diskžokeje.

Vzhledem k dalším rozporům byla svědkyni přečtena další část její výpovědi na č.l. **94 třetí odstavec**, kde uvedla, že neví, kdo další mohl konflikt vidět, Viktorie T. to asi neviděla, k napadení došlo přímo před pultem, kde stál diskžokej, zaslechla, jak na obžalovanou zakřičel, cos to provedla, ta neodpověděla.

K tomu před soudem svědkyně dodala, že má za to, že když obžalovaná D. držela za vlasy, skleničku v ruce neměla, vzala ji do pravé ruky až potom. Jestli v přípravném řízení řekla, že sklenici vzala, tak ji zřejmě vzala, jednalo se o jediný úder a na bližší podrobnosti si nevzpomíná, pak Sarah někam ustoupila, D. se chytila za obličej, začala plakat, všichni se jí snažili pomoci, dovedli ji na záchod, kde si lehla na zem. Kde v té době byla obžalovaná, svědkyně nevěděla. Ošetřovali pak poškozenou, volali sanitku, těsně předtím, než sanitka přijela, se na WC objevila i obžalovaná, hodila po D. jeden kapesník a pak utekla pryč. Jestli s obžalovanou mluvil někdo další, svědkyně nevěděla, potom obžalovaná odcházela směrem z klubu pryč, údajně ji ten večer v Havířově ještě někde viděli na diskotéce. Dále pak svědkyně vypověděla, že s obžalovanou komunikovala na Facebooku, nepsala jí nic hezkého, později ji již nekontaktovala, připustila, že je možné, že obžalované dala kontakt na poškozenou. Setrvala na tom, že slyšela i reakci DJ B. na chování obžalované. Byla také dotazována, co myslela tím, když uváděla, že se ji jevila obžalovaná pod drogami, k tomu řekla, že to se jí pouze opticky zdálo, jestli to byla pravda neví, dle jejího názoru člověk střízlivý či pod vlivem alkoholu by se takto nechoval.

Svědkyně Viktorie T. slyšena před soudem vypověděla, že do klubu přišla společně s Dominikou O., tančily, byly tam s kamarády. Kolem druhé hodiny tančily kousek od DJ, obžalovaná tančila kousek od nich s kamarádkou, D. tam taky byla s kamarádkou. Svědkyně viděla, jak obžalovaná chytla poškozenou za vlasy a udeřila ji skleničkou do obličeje, poškozená se chytila za obličej. I tato svědkyně připustila, že pily s kamarády tzv. džbán, ale necítila se podnapilá. S D. se poznala až v klubu, protože se jedná o kamarádku Dominiky O., předtím se blíže neznaly, obžalovanou z minulosti také nezná, na diskotéce byla poprvé v životě. Nedokázala se vyjádřit ani k tomu, zda poškozená byla podnapilá či nikoliv. Poté, co byla vyzvána, aby podrobně popsala, co z napadení viděla, tvrdila, že neví, zda si vzpomene. Dále uvedla, že taneční parket nebyl úplně plný, od poškozené byla vzdálena asi dva až tři metry, mezi nimi nebyli žádní další lidé, viděla na obžalovanou i poškozenou velmi dobře. Poškozená tančila u pultu diskžokeje, obžalovaná byla hned vedle, ona s Dominikou tančily kousek dál. Nevšimla si žádné slovní potyčky, byl tam velký hluk, s Dominikou se navzájem slyšely, protože tančily vedle sebe, ale když byl někdo dále, rozumět nebylo. Pak viděla, že obžalovaná chytla poškozenou za vlasy a přirazila jí skleničku do obličeje, otočila se tedy na svědkyni O., pak se podívaly zpět na D. a ta už se držela za obličej. K postavení obou akterek se nedokázala vyjádřit. Dle jejího názoru měla poškozená vlasy rozpuštěné.

Vzhledem k vzniklým rozporům byla svědkyni k vyjádření přečtena část její výpovědi na č.l. **113 třetí odstavec**, kde uváděla, že během tance viděla, jak Sarah najednou chytla levou rukou D. za vlasy, pravou rukou jí vrazila sklenici asi od piva do obličeje a zasáhla ji pod levé oko. Nebylo to tak, že by po ní sklenici hodila. Obě dívky byly blízko sebe, takže obžalovaná na poškozenou bez problému dosáhla rukou a neměla

důvod po ní sklenici házet. Před útokem stály obě dívky proti sobě, v okamžiku, kdy Sarah chytla D. za vlasy, byla proti ní mírně bokem.

K tomu před soudem uvedla, že to bylo tak, jak vypověděla v přípravném řízení, zda na útok někdo slovně reagoval si nevzpomínala, DJ volal na Sarah, říkal, co to udělala nebo něco takového. D. se chytla za obličej, šla na záchod, oni šly za ní, pak čekali na příjezd záchranné služby, zda tam byla i Sarah, svědkyně nevěděla. Když vyšla ven, viděla obžalovanou odcházet. Nedokázala uvést, zda během tance měla obžalovaná v ruce sklenici či nikoliv.

Vzhledem ke vzniklým rozporům byla svědkyni přečtena i další část její výpovědi na č.l. **114 poslední odstavec**, kdy uvedla, že viděla, jak obžalovaná vzala sklenici z pultu, který se nachází na pravé straně od pultu diskžokeje, vzala ji do ruky a D. s ní udeřila.

K tomu před soudem dodala, že si již nevzpomíná, že to je dlouho. Poté, co jí byly předloženy sklenice, tak jak jsou vyfoceny ve spise, uvedla, že jí připadají podobné a nedokáže identifikovat, kterou sklenicí byla poškozená udeřena.

Dále soud vyslechl **svědka Vojtěcha Z.**, přítele poškozené XY Tento řekl, že s ní byl v xxx, přítelkyně tančila a vedle ní obžalovaná. Obžalovaná k ní najednou přistoupila a začala ji tahat za vlasy. Poškozená se bránila, odžduchovala ji, možná ji také tahala za vlasy, pak přiletěla ta sklenice. Rozvedl, že do xxx přišli kolem půlnoci, v klubu byli jejich známí, Viktorie T., Dominika O. a ještě pár dalších lidí. On sám ten den alkohol nepil vůbec, přítelkyně vypila asi půl piva, jestli pila něco dalšího nevěděl, ale nepozoroval, že by byla podnapilá, předtím k žádnému konfliktu nedošlo. Pokud v přípravném řízení hovořil o dvou pivech, připustil, že i to je možné. Poté, co byl vyzván, aby popsal průběh napadení, uvedl, že k napadení došlo ve chvíli, kdy tančili, on sám byl od přítelkyně vzdálen asi tři metry, seděl a pil kolu. Nepozoroval ji v tu chvíli a netančil, přítelkyně tančila metr či dva metry od pultu diskžokeje, přímo pod pultem. Pokud v přípravném řízení hovořil o tom, že tančil, připustil to s tím, že si to již nepamatuje. Na parketu mohlo být asi 20 lidí. Neviděl žduchání mezi obžalovanou a poškozenou, ale slyšel křik, jak se tahaly, otočil se, viděl, jak se tahaly za vlasy, řvaly na sebe, nadávky ale žádné neslyšel. Vše pak shrnul tak, že jeho přítelkyně tančila, obžalovaná ji začala tahat za vlasy, poškozená ji tahala také za vlasy, aby ji pustila, obžalovaná vzala sklenici nebo ji měla v ruce, a to sklenici se stopkou, kdy nedokázal rozlišit, zda sklenice byla od vína nebo od piva. Obžalovaná pak rukou se sklenicí poškozenou udeřila. Do té doby znal obžalovanou jen od vidění, nikoliv jménem.

Vzhledem ke vzniklým rozporům mu byla přečtena část jeho výpovědi na č.l. **132 druhý odstavec**, kde vypověděl, že na okamžik se otočil směrem k poškozené a viděl, že naproti ní stojí nějaká dívka, kterou znal od vidění. Obě byly od sebe vzdáleny asi půl metru, ta dívka držela ve své ruce pivní sklenici, čímž si je jist, protože později rozbitý stěp vytahoval poškozené z obličeje. Obžalovaná držela sklenici tak, že ji měla sevřenou mezi prsty ruky, druhou rukou měla volnou, uchopila poškozenou za volně rozpuštěné vlasy, potáhla ji dozadu, D. se bránila a vzápětí došlo k tomu, že obžalovaná udeřila poškozenou tou sklenicí, kterou držela v ruce, do obličeje a zasáhla ji na levou stranu obličeje pod levé oko. Sklenice se o obličej roztříštila a poškozená začala krváčet.

K tomu svědek řekl, že pokud při výslechu na policii nehovořil o tom, že se vzájemně tahaly za vlasy a křičely, bylo to proto, že jeho přítelkyně se pouze bránila, což by udělal každý, asi si na to na policii nevzpomněl. Pak se přítelkyně chytila za obličej, utíkala na záchod, vzal proto její věci a běžel za ní. Když přišel, už ležela na zemi a ztrácela vědomí, proto jí kapesníkem vytahoval z obličeje střepy a čekali na sanitku. Na WC přišla i obžalovaná, ale neví, co říkala, poslal ji pryč, protože byl na ni naštvaný.

Vzhledem k dalším rozporům mu byla přečtena i část jeho výpovědi na č.l. **132 poslední odstavec**, kde uvedl, že když D. ležela na zemi, přišla na WC obžalovaná, začala vyskakovat, že za to nemůže, že D. si začala a takové věci. K tomu řekl, že to je pravda, obžalovaná se omlouvala, ale on ji poslal pryč. Druhá dívka, která tam byla s obžalovanou, se omlouvala také. Pokud byl dotazován, proč se po ošetření poškozené vrátili na diskotéku, uvedl, že jim jel autobus až za hodinu, tak tam šli ještě na chvíli, protože jim byla venku zima, obžalovaná už tam nebyla. I tento svědek potvrdil, že diskžokej pak přišel za obžalovanou a křičel na ni, proč to udělala.

Dále pak mu byla přečtena další část jeho výpovědi na č.l. **134 poslední odstavec**, když nedokázal vysvětlit, zda během tance měla obžalovaná v ruce sklenici či nikoli, když v přípravném řízení uvedl, že ji měla během tance v ruce. K tomu řekl, že si to nepamatuje, protože je to rok zpátky.

Svědčyně Sandra K. uvedla, že přišla společně s obžalovanou do klubu, daly si asi dvě skleničky u baru, pak si vzaly další skleničku vína a šly tančit na parket, kde byla spousta mladých lidí. Puberťačky skákaly kolem nich, byly provokativní, pak se poškozená postavila proti ní a řekla jí „tak pojď ty kurvo“ nebo něco v tom smyslu. Ona to chápala tak, že si s ní chce dát souboj v tanci, otočila se však od ní, v tu chvíli se k ní přiblížila obžalovaná a ptala se, co se stalo. Poškozená se pak napřáhla i na Sarah, ta se chtěla bránit, a když vystrčila ruku, sklenička jí vyletěla z ruky. Bylo to velmi rychlé. Když byla vyzvána, aby konflikt popsala podrobněji, uvedla, že jí to připadalo, jako by se obžalovaná chtěla rukou bránit, byl to reflex, schválně to, dle názoru svědkyně, nebylo. Když se to stalo, obžalovaná hned padla na kolena a začala plakat a třepat se. Poškozená pak odešla na záchod, obžalovaná běžela za ní, poskytovala jí tam první pomoc, ale přítel poškozené Sarah vyhodil. Sarah pak utekla ven a tam byla zadržena policisty. Svědkyně má za to, že schválně určitě obžalovaná poškozenou nenapadla, chtěla dát D. i první pomoc, snažila se jí omluvit. Dodala, že obžalovaná zaútočila, protože poškozená se rozběhla proti ní a napřáhla se na ni, obžalovaná pak reagovala reflexem tak, že se chtěla rukou bránit, ale neuvědomila si, že má sklenici s vínem v ruce. Svědkyně má za to, že je běžné, že lidé tančí se sklenicí v ruce, není to tam kam položit. Dohromady mohly mít vypito tři až čtyři skleničky vína po dvou deci, ona sama na sobě vliv alkoholu necítila, na obžalované pozorovala vliv alkoholu jen málo, žádné drogy ten den neužívaly, ona sama s drogami zkušenost má, jestli obžalovaná, to nevěděla. Do klubu přišly kolem půlnoci, ke konfliktu došlo kolem druhé hodiny ráno. Když se sestrou tančily, byly naproti sobě ve vzdálenosti ani ne jeden metr, pult diskžokeje byl od nich jakoby z boku asi tři metry vzdálen. Poškozenou zaregistrovala, když přišla na parket, děvčata lítala po parketu, žduchala se, byla provokativní, nejdříve byla od nich daleko, pak se ale přibližovala, až byla zcela u nich. Poškozená tam měla více kamarádek. Pak znovu popsala konflikt s poškozenou tak, že ta se z ničeho nic proti svědkyni objevila, řekla jí, „tak pojď ty kurvo“, začala poskakovat a lehce do ní žduchla. Nebylo to tak, že by se s ní chtěla prát, chtěla si s ní dát souboj v tanci,

tanec bylo takové skákání, svědkyně na to reagovala tak, že se pousmála a otočila se, v tu chvíli se přiblížila Sarah, ptala se, co se stalo, ona jí řekla, že je všechno v pohodě. Ve stejnou dobu se poškozená na obžalovanou napřáhla, jako by se k ní rozběhla a vypadalo to, jako by ji chtěla trefit, ale v ruce neměla nic. Poškozená s obžalovanou byly v tu chvíli od sebe vzdáleny asi metr. Poškozená se rozpráhla pravou rukou, ale v tu chvíli Sarah vyletěla sklenička z ruky. Svědkyně sama z jednání poškozené neusoudila, jestli se s ní chce prát, ale když se Sarah zeptala, co se stalo a poškozená se na ni rozběhla, svědkyně měla pocit, jakoby ji chtěla udeřit. Pak zase upravila své tvrzení v tom smyslu, že poškozená se nerozběhla, jen se napřáhla. V tu chvíli stála od svědkyně asi metr. Nedokázala pak přesně popsat reakci obžalované, s tím, že se prostě chtěla bránit, jenže měla v ruce skleničku vína, a ta jí vyletěla z ruky, skleničku nehodila, prostě držela skleničku v ruce, svědkyně měla dojem, jakoby obžalovaná chtěla, aby sama nedostala facku a chtěla dát facku poškozené, ale nedošlo jí, že má celou dobu v ruce skleničku. Jednalo se o dvoudecovou skleničku na víno se stopkou, kterou držela z boku. Celý konflikt viděly kamarádky D., diskžokej to možná celé nezaregistroval úplně od začátku, ale určitě viděl, jak sklenička udeřila D. do oka, protože pak vypnul hudbu. Jestli hovořil s obžalovanou, svědkyně nevěděla, mluvil pak s ní, ptal se, co se stalo, pak šla za obžalovanou, která stála u dveří u záchodu a přítel poškozené ji vyhazoval. Poškozenou předtím neznala. Obžalovaná se poškozené omlouvala, byla špatná z toho, co se stalo, mrzelo ji to a bylo vidět, že to neudělala úmyslně. Poškozenou pak svědkyně viděla ještě týž večer, kdy se vrátila po ošetření zpět do kavárny, měla zalepenou ránu na tváři, dál se bavila s kamarády, tančila na parketě, proto svědkyně odtamtud odešla. S D. se nebavila a jejím kamarádkám řekla, že se o tom mluvit nebude. Osvětlení v klubu bylo tzv. laserové, byly tam světýlka, vše podrobně vidět nebylo, hudba byla puštěna nahlas, z blízka se dalo s někým hovořit, z větší vzdálenosti nebylo slyšet nic. Nadávky slyšela, protože poškozená se postavila přímo naproti ní. Popřela, že by obžalovaná poškozenou držela za vlasy. Ona sama žádný konflikt s poškozenou neměla, za vlasy se netahaly, šlo jen o jedno žduchnutí.

Svědék Jiří P. slyšen před soudem vypověděl, že v roce 2016 působil jako pořadatel na diskotéce v xxx. Napadení poškozené přítomen nebyl, ví, že tam došlo k nějakému konfliktu, neviděl ani kým byla poškozená napadena ani jak. Byl pouze na toaletě, kde držel lidi, aby tam zbytečně nechodili, protože tam poškozenou ošetřovali, následně přijela sanitka. Žádný z pořadatelů u konfliktu nebyl. Obžalovanou zná jen od vidění, občas navštívila klub stejně jako poškozená, k žádné z nich nemá osobní nebo kamarádké vazby. Mělo se to stát tak, že poškozená měla být udeřena sklenicí, poranění vypadalo v první chvíli vážné, ale poškozená se ten den na diskotéku vrátila a tančila. Pokud byl dotazován, zda byly nalezeny na parketu nějaké střeby, uvedl, že na diskotéce jsou střeby na zemi zcela normální, uklízí se až po zavíračce. Policie chtěla vzorky skleniček, které jim dali. Na diskotéce se čepovalo do sklenic 0,3 a 0,5 litru, sklenice jsou různé. Poté, co mu byla předložena fotodokumentace, uvedl, že sklenice na víno jsou zvlášť na červené a zvlášť na bílé víno, na pivo jsou také dva druhy. Vzhledem k tomu, že neviděl střeby, nedokázal se vyjádřit k tomu, kterou ze skleniček bylo útočeno.

Svědék Jiří Š. řekl, že má přezdívku DJ B. Osobně konflikt neviděl, ten den tam hrál jako každý víkend, pak tam byl nějaký hluk, tak ztišil hudbu. Když odcházel na záchod, říkali mu přítomní, co obžalovaná udělala. Víc si nepamatuje. Popřel, že

by na obžalovanou křičel, co udělala. Když byl požádán, aby popsal prostředí klubu, uvedl, že DJ pult je vyvýšený, parket je od něj vzdálen kousek, lidé tančí asi půl metru pod ním. Parket je osvětlen lasery a světly, ale záleží na tom, jak je nastaven program na počítači, jak to bylo ten den, si nevzpomínal. Hraje každý víkend, co se týče hlasitosti má za to, že se lidé na parketu neslyší. Obžalovanou Ch. znal již předtím, chodili spolu před nějakou dobou. Se svědkyní K. se o napadení rovněž nebavil. Nevšiml si, že by ten večer na parketě byly nějaké střepy, bylo tam mnoho lidí. Popřel, že by poblíž jeho pultu byl nějaký stolek, kde by bylo možno si odložit sklenici s pitím, lidé si občas dávají skleničky vedle DJ techniky nahoru za pultem, což by správně být nemělo, je to vysoko, takže tam pro skleničku musí zajít přes dva schody, z parketu tam dosáhnout nelze. Nedokázal se podrobněji vyjádřit k osobnímu životu obžalované, chodili spolu asi před dvěma lety a pak už se stýkali jen občas. Diskotéka v klubu probíhala od jedné do tří hodin, ale měnilo se to.

Dále pak vyslechl soud svědky, které navrhla k výslechu obhajoba.

Svěddek Martin K. slyšen před soudem uvedl, že zná obžalovanou z místa bydliště a ten den byl také na diskotéce. Vzhledem k tomu, že tam byl hluk, tak moc neslyšel, ale viděl, že Sarah se svou sestrou, kterou viděl asi 2x v životě, tančily na parketu, poškozená tančila za nimi a gestikulovala, rozhazovala rukama a dle jeho názoru byl mezi nimi nějaký problém. Rozhazování rukama tanec nebyl, co viděl, měl dojem, že tam řešily nějaký problém. Poškozená rukama rozhazovala na Sarah, díval se tedy na Sarah, kterou chtěl pozdravit, ta vůbec nevěděla, že tam je. Stála k němu zády, něco tam řešila s poškozenou, která stála vůči svědkovi čelem, kde v té době byla sestra obžalované, si nevšiml. Nejdříve popisoval, že Sarah tancovala se sestrou naproti sobě a poškozená byla za ní a začala máchat rukama, pak tvrdil, že poškozená byla v té chvíli k němu čelem a viděl jí přímo do obličeje, blíž k němu byla obžalovaná při tanci a pak k němu byla otočená čelem. Vzhledem k těmto rozporům byl svědek vyzván, aby situaci opětovně popsal. Řekl, že viděl, jak Sarah tancuje se svou sestrou naproti sobě, potom poškozená gestikulovala rukama, Sarah se otočila zády ke svědkovi, řešila nějaký problém s poškozenou. Sestru obžalované již nezaregistroval. Poškozená byla z jeho pohledu po celou dobu za Sarah, jak se ocitla před ní, nemůže popsat. Přímé napadení pak neviděl, všiml si až, že poškozená běžela směrem na záchod. Sarah běžela za ní, chtěla jí pomoci, dávala jí kapesníčky, protože krvácela, toho si všiml až později, protože na parketu neviděl, že by někdo někomu něco udělal. Ptal se Sarah, jestli s něčím nechce pomoci, ona mu nedokázala povědět, co se stalo, a proto šel ven. Se Sarah mluvil na dámském záchodě, protože ta tam šla za poškozenou, která tam běžela s kamarádkou, kterou chtěl svědek pozdravit. Dodal, že neví o tom, že by obžalovaná byla pro obdobnou trestnou činnost odsouzena, má za to, že je to normální holka, která by neublížila ani mouše. Pokud byl dotazován na reakci obžalované na gestikulaci poškozené, uvedl, že obžalovaná se otočila k poškozené čelem, ke svědkovi zády a spolu tam něco řešily, kolem nich byl hlouček, takže reakci obžalované svědek neviděl, neví ani, zda měla v té době něco v ruce. Samotný incident neviděl, pouze viděl, jak poškozená mává rukama. Zda na konflikt reagoval DJ a ztlumil hudbu, neví, neví ani, který DJ tam ten večer byl, v době napadení ale zřejmě hudba hrála. Od okamžiku, kdy přestaly poškozená a obžalovaná tančit a něco spolu řešily, do útoku samotného to mohlo trvat asi pět minut, připadalo mu to tak, ale nestopoval to. Ten den měl vypito pouze jedno pivo. K výpovědi před soudem se přihlásil sám, protože celý případ viděl

v televizi a chtěl obžalované pomoci. Sarah po celou dobu na diskotéce nesledoval, měl i jiné zájmy.

Z výpovědi **svědka Petra G.** bylo zjištěno, že obžalovanou zná z diskoték, občas spolu chodili ven, ale nejsou blízkými přáteli. Sestru obžalované zná od vidění, poškozenou nezná, ale je mu nesympatická. Dále dodal, že se k výpovědi přihlásil sám, ten večer byl totiž s obžalovanou asi od devíti celý večer. Všichni pili, chtěli si zatančit a když přišli na parket, tak přišla poškozená, začala obžalované nadávat, Sarah to neunesla, neuvědomila si, že má v ruce sklenici a tak to začalo. Sestra obžalované byla poblíž, svědek nevěděl, zda nadávky poškozené patřily jí nebo obžalované, protože hudba hrála nahlas, nadávku přesně neslyšel, ale myslí si, že to bylo „ty děvko“, a to opakovaně. Sarah to neunesla a neuvědomila si, že má v ruce sklenici. Na dotaz, jak svědek ví, co si uvědomovala obžalovaná, uvedl, že jí do hlavy neviděl, ale asi by také nesnesl, kdyby mu někdo 2x po sobě řekl něco takového. Neví, zda nadávka byla směřována obžalované nebo její sestře. Dále řekl, že v přípravném řízení nechtěl jít svědčit, nešlo to kvůli práci, ale nyní mohl přijít a přišlo mu i předvolání. Ten den tam byla Sarah s více přáteli, ale v tu chvíli tam byl se Sarah, potkali se tam a byli celou dobu až do incidentu spolu. On tančil nalevo, obžalovaná byla před ním, ale už si přesně nepamatuje, kde byla sestra obžalované, jen že byla poblíž. Sestry stály kousek od sebe, tím myslí vedle sebe, poškozená přitancovala zleva, on byl od nich asi vzdálen asi metr. Nevšímal si toho, nevěděl, co se děje, až najednou slyšel nadávku „ty děvko“. Poškozená se ještě k tomu smála, nemáchala ale rukama, nekřičela, nic takového neviděl. Poškozená řekla nadávku dvakrát, pak viděl, že obžalovaná jí chtěla dát facku, jenom měla v ruce sklenici, která se o hlavu poškozené rozbila, trefila ji pod oko. Po incidentu poškozená upadla na zem a než si všichni uvědomili, co se děje, Sarah se chtěla omluvit, ale už to nešlo vrátit zpátky. Pak poškozenou odvedli na záchod, Sarah říkala, že to nebylo dobré, že ji to mrzí, že si neuvědomila, že má v ruce sklenici. Pak přijela sanitka, odvezli poškozenou, ta se ale po nějaké době vrátila zpět do baru a tancovala dále. Svědek ví, že se poškozené obžalovaná pokoušela omluvit, chtěla jít za ní na záchod, ale vyhazovači ji tam nepustili, na záchodě vůbec nebyla. V blízkosti Sarah žádného jiného muže neviděl, pana K. rovněž nezná, na diskotéku chodíval vždy sám.

Dále soud vyslechl **znalce MUDr. Marka Dokoupila** k závěrům **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**. Tento před soudem uvedl, že poškozená byla primárně ošetřena dne 28.10.2016 po převozu rychlou záchrannou službou na chirurgické ambulanci Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj, poté u ní došlo k rozvoji komplikací, přetrvávání krvácení a lokálně došlo k zánětlivým změnám. Poté byla hospitalizována od 30.10.2016 do 3.11.2016 na dětském oddělení nemocnice, během hospitalizace podstoupila konziliární vyšetření, po propuštění vykonávala ambulantní kontroly v chirurgické ambulanci. Poškozená utrpěla komplex úrazových změn, kdy zraněnou lokalitou byla obličejová část hlavy, jednalo se jednak o otevřené zranění měkkých tkání, respektive kožního krytu a o poranění obličejového skeletu. V místě levé tváře, které přiléhá k očnici, byla nalezena tržně zhmožděná rána délky 5 centimetrů, která dosahovala až k oblasti nosu a v obličejovém skeletu byla zjištěna tříštivá zlomenina přední stěny vzduchové dutiny levostranné horní čelisti. Komplex úrazových změn, který zahrnoval i tu zlomeninu, je hodnocen v soudní lékařské praxi jako středně těžké zranění

s průměrnou dobou léčení 3 až 5 týdnů, přičemž k celkovému zhojení, zejména u zlomenin, může být nutná i navazující rekonvalescence. Jako u každé úrazové změny tuto provází bolestivost, bolestivé léčebné úkony, obtíže při vykonávání úkonů osobní hygieny, otok měkkých tkání, který je lokalizován v oblasti očníce a může přechodně zhoršovat vidění tím, že zužuje rozsah zorného pole. Poranění pneumatických dutin může ztěžovat dýchání a v neposlední řadě za poruchu zdraví je považováno upoutání na lůžko v rámci hospitalizace. K mechanismu vzniku těchto úrazových změn znalec uvedl, že z charakteru poranění lze dovodit, že proti levé straně obličeje v oblasti přiléhající k levé očníci působilo tupé násilí střední intenzity síly. Tato poranění centrální části obličeje včetně oblasti očnic svědčí ze soudně lékařského hlediska pro působení aktivního násilí, přičemž ke vzniku toho komplexu zranění je způsobilá větší paleta aktivních mechanismů, jako údery vedené pěstí, loktem, údery hlavou, samozřejmě i údery vedené rukou, ozbrojenou tupým předmětem. Toto poranění může vzniknout kopy, nejčastěji pokud je poškozený ve vzpřímené poloze. V konkrétním případě lze připustit, že zjištěná poranění mohla vzniknout i při jediném zasažení té lokality, jediným úderem. Incident, při němž došlo k napadení ze strany druhé osoby úchopem za vlasy, stažením hlavy a současně úderem rukou, ozbrojenou sklenicí, do levé strany obličeje, je mechanismus způsobilý ke vzniku zjištěných zranění. Dále pak byla znalci položena otázka na možnost vzniku závažnějších úrazových změn, kdy znalec připustil, že popsany mechanismus, tedy útok vedený rukou ozbrojenou křehkým předmětem, je řazen v soudní lékařské praxi mezi mechanismy způsobilé i ke vzniku závažnějších úrazových změn. Nejrizikovějším momentem je roztržení skleněného předmětu, kdy se z tupého nástroje stává nástroj bodnořezný, vytvářejí se ostré hrany a hroty, což je způsobilé ke vzniku poranění charakteru řezných, bodných, bodnořezných ran a v oblasti obličeje je celá řada struktur, jejichž poranění může vést k potenciálnímu ohrožení života poškozeného, případně způsobit závažné trvalé následky, například poškození struktur smyslového ústrojí, tedy oka. Lékař, který ošetřoval ránu, tuto diagnostikoval jako tržně zhmožděnou, rána může vzniknout jak zasažením před roztržením, tak může vzniknout poranění způsobené roztržením předmětu, tedy rány řezné a bodnořezné. Zpětně nelze dovodit, zda diagnóza byla správná, neboť občas dochází k záměně ran řezných za rány tržně zhmožděné. K intenzitě útoku znalec dodal, že není schopen tuto hodnotit, ale působením tupého násilí vzniklo otevřené zranění a zlomenina, nejedná se o zlomeninu dlouhé kosti končetin, ale zlomeninu pneumatické dutiny, kde jsou jemné lamelární kosti, ke vzniku poranění stačí tedy i střední intenzita síly, když nedošlo k poranění spodiny lebni, klenby lebni jako takové, kde by mohla být dovozena velká intenzita síly. Intenzita útoku může být i vyšší, protože může dojít k jejímu rozložení, tečnému zasažení, úhybu poškozeného v sebeobraně apod. Pokud dojde k roztržení útočného nástroje a vznikne bodnořezný nástroj, pak intenzita není aspektem rozhodným pro vznik závažných úrazových změn. Pokud by byl veden útok neozbrojenou rukou nebo nohou, tak by muselo dojít k zasažení velkou intenzitou síly, aby vzniklo zjištěné poranění, ale pokud je veden útok rukou ozbrojenou bodnořezným nástrojem, což může být i roztržený křehký předmět, nemusí být útočeno velkou intenzitou síly, aby došlo ke vzniku závažné úrazové změny. V konkrétním případě se nedá určit, jaké zranění poškozené hrozilo, charakter poranění při útoku, který je veden křehkým předmětem, je závislý na celé řadě náhodných okolností. U poškozené nedošlo fakticky ke stavům, které by vedly k ohrožení života. Levostranná část obličeje bývá nejčastěji zraňována při útocích vedených v čelním postavení, neboť dominantní část populace preferuje pravostrannou horní končetinu. Dochází tedy k poranění kontralaterální

části, může to být méně často i v jiných postaveních. Druhé nejčastější postavení je natočení poškozeného více levým bokem, poškozená a obžalovaná mohly stát buď čelem k sobě, nebo mírně natočeny, poškozená popisovala chycení za vlasy a tato varianta je jedna z těch možných, ale znalec nemá žádný nález, který by jednoznačně chycení za vlasy doložil. Návrat poškozené na diskotéku a další tanec po prvotním ošetření mohl způsobit přetrvávající krvácení. U osob, kterým bylo ošetřeno otevřené zranění, se doporučuje klidový režim, ale přetrvávající krvácení pouze tancem zaviněno být nemohlo. Z dokumentace není patrné, že by z rány poškozené byl ještě později vyjímán nějaký další předmět nebo střep.

K důkazu pak byly čteny i **listinné materiály** ve spise založené. Na č.l. **1** je záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 28.10.2016 pro skutek právně kvalifikovaný jako ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 TrZ. Na č.l. **4-14** je protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací. Na místě činu nebyly zajištěny žádné stopy. Na č.l. **16** je kopie dokladu o dechové zkoušce, kdy u poškozené dne 28.10.2016 ve 03:53 hod. bylo naměřeno 0,59 promile alkoholu v krvi. Na č.l. **17** je lékařská zpráva ze dne 28.10.2016 v 05:45 hod., kdy bylo konstatováno, že obžalovaná je schopna procesních úkonů. Na č.l. **18-23** je fotodokumentace osoby a oděvu obžalované Ch. Na č.l. **35-41** je kopie komunikace mezi obžalovanou a svědkyní Dominikou O. prostřednictvím Facebooku. Zde svědkyně O. vyzývá obžalovanou, aby se omluvila poškozené s tím, že podá na obžalovanou trestní oznámení, nabádá ji, aby se přiznala, popisuje zranění poškozené a dále dodává, že o obžalované slyšela hanlivé věci s tím, že se nechová jako modelka. Obžalovaná jí odpověděla, že ji to mrzí a chtěla po ní kontakt na poškozenou, což svědkyně O. odmítla. Dále se zde obžalovaná hájila, že se jednalo o nehodu, sklenička jí vyletěla, nechtěla poškozené ublížit, snažila se na WC o ní postarat. Opětovně chtěla jméno poškozené, svědkyně jí odpověděla, že se poškozená jmenuje XY, píše tu, že to nebyla nehoda, že ji tahala obžalovaná za vlasy, chytla skleničku a pak se napřáhla a udeřila ji sklenicí. Dále se pak 12.11. dotazovala obžalovaná svědkyně, zda poškozené omluvu vyřídila a ptala se, jak je na tom. Na č.l. **51-52** je pak fotodokumentace zranění poškozené XY. Na č.l. **73** je plná moc udělená obžalovanou obhájkyni JUDr. Jarmile Lipnické Pešlové dne 30.1.2017. Na č.l. **136** je opatření, jímž k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byl přibrán znalec MUDr. Marek Dokoupil, Ph.D., dne 8.11.2016. Na č.l. **149-152** jsou lékařské zprávy, vztahující se k poranění poškozené. První je datována dne 28.10.2016, vydaná traumatologickou ambulancí v Orlové. Z této je zjišťováno, že poškozená má tržnou ránu pod levým okem jdoucí až k nosu o velikosti cca 5 cm s nerovnými okraji dosahující do podkoží, okolí oteklé. V dechu zjištěno 0.47 promile alkoholu v krvi. Zranění ošetřeno v lokální anestezii suturou rány kompresí a krytí. Ze zprávy Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj o hospitalizaci za období od 30.10.2016 do 3.11.2016 bylo zjištěno, že u poškozené byla zjištěna tříštivá zlomenina přední strany levého maxilárního sinu s posunem fragmentu dovnitř, téměř celou levou maxilární dutinu vyplňuje hematoma a menší hematoma je i v levém frontálním sinu. Ošetření provedeno v anestezii. Dále pak byla provedena kontrola na stomatologii, revize rány provedena v centrální anestezii, výkon i následné období proběhly bez komplikací. Poškozená propuštěna domů k doléčení a k dalšímu ambulantnímu sledování, diagnóza ustanovena na tříštivou zlomeninu přední stěny levého maxilárního sinu a hemosinu. Dále pak na č.l.

168-172 je fotodokumentace sklenice na pivo a na č.l. **174-175** fotodokumentace sklenice na víno. Na č.l. **177-178** jsou plánky okolí místa činu.

K **osobě poškozené nezl. XY** bylo zjištěno ze zprávy Magistrátu města Karviné, sociálního odboru, na č.l. **191**, že žije v kompletní rodině, má další dva sourozence. Ukončila povinnou školní docházku devátou třídou, prospívala s vyznamenáním, bez kázeňských problémů, nyní je studentkou druhého ročníku Gymnázia xxx. Její prospěch se zhoršil, v prvním ročníku byla hodnocena sníženým stupněm z chování za jednodenní neomluvenou absenci. Má dále zájem studovat na vysoké škole, dlouhodobě se věnuje házené, její sportovní aktivity jsou však omezeny s ohledem na vzniklé zranění. Byla vyšetřována v pedagogicko-psychologické poradně, ale nebyla zjištěna žádná porucha učení. S nezletilou byl proveden výchovný pohovor, týkající se jejího neadekvátního chování, a to požívání alkoholických nápojů a pobytu v restauračním zařízení v nočních hodinách. Má náhled na své chování. Matka popírá výchovné problémy s dcerou, k nevhodnému jednání dcery je přiměřeně kritická. Nezletilá nebyla dosud vedena v evidenci odboru sociálně právní ochrany dětí.

Soud zhodnotil všechny shora popsané a provedené důkazy, každý jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, přičemž dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalované.

Obžalovaná doznala, že se vytýkaného jednání dopustila, uváděla však, že jednala v podstatě v sebeobraně, když se domnívala, že ji poškozená chce napadnout a zároveň si neuvědomila, že v ruce, kterou chtěla dát poškozené facku, drží skleničku s vínem. Poškozenou označila jako původce konfliktu, když žduchala a vulgárně nadávala svědkyni K. V rámci dokazování byly vyslechnuty dvě skupiny svědků. Jednu skupinu tvořila poškozená XY. a její kamarádi, v klubu přítomní, druhou skupinu svědků tvořili kamarádi obžalované. Poškozená XY. připustila, že se ten den nacházela pod vlivem alkoholu i to, že tančila tanec zvaný Shuffle, při němž je potřeba více místa. Prvotní kontakt s obžalovanou a svědkyní K. mohl vzniknout při tanci, kdy se při něm dostala mezi ně, popřela však nadávky či úmyslné žduchání do některé z nich, naopak jedna z nich žduchla do ní, pak se otočila, byla chycena za vlasy a obžalovanou udeřena sklenicí. Poškozená se zcela jasně nevyjádřila, která z dívek ji chytila za vlasy, zda obžalovaná či svědkyně, nakonec však připustila, že to byla obžalovaná před úderem sklenkou. Potvrdila, že poškozená později projevila snahu se jí omluvit, ona však o to neměla zájem. Přiznala také, že se po ošetření zranění týž den do klubu vrátila a jako důvod uvedla, že zde čekala na autobus domů a zároveň chtěla zjistit svědky svého napadení. Svědek Z. konflikt popsal tak, že se obžalovaná s poškozenou navzájem tahaly a křičely na sebe, pak viděl, jak obžalovaná chytila poškozenou za vlasy, zatáhla ji za ně a při tom ji udeřila sklenicí, kterou měla v ruce, do obličeje. Slyšel, že na obžalovanou po útoku křičel DJ. Po ošetření se vrátil s poškozenou do klubu zpět. Také svědkyně T. shodně popsala útok na poškozenou ze strany obžalované, pouze v přípravném řízení tvrdila, že skleničku si obžalovaná vzala do ruky před útokem z pultu DJ. I tato svědkyně popsala křik DJ na obžalovanou. Svědkyně O. ve své výpovědi rovněž shodně popsala útok obžalované s tím, že vzhledem k tomu, že obžalovaná měla předtím zvednutou ruku, domnívala se, že si sklenku vzala z pultu DJ. Další skupina svědků

byla tvořena svědky, kteří měli blíže k obžalované. Svědkyně K. popisovala provokativní tanec poškozené i jejích kamarádek, nadávku poškozené „ty kurvo“ vůči ní, což ale chápala pouze jako výzvu k souboji v tanci, proto ji lehce odžduchla, poškozená se pak rozeběhla proti obžalované a té vylétla sklenka z ruky a udeřila poškozenou do tváře. Svědek K., vyslýchán až soudem, pouze popisoval, jak poškozená gestikulovala proti obžalované a řešily spolu nějaký problém, napadení samotné neviděl. Svědek G., rovněž navržený k výsledku obhajobou až před soudem, uvedl, že po celou dobu byl v klubu s obžalovanou, poškozená nadávala obžalované či její sestře do děvek, obžalovaná si neuvědomila, že má v ruce sklenku a poškozenou udeřila do tváře. Popřel, že by viděl předtím nějakou potyčku mezi obžalovanou a poškozenou. I tento svědek viděl po ošetření poškozenou znovu v klubu. Svědek Š., DJ, popíral, že by viděl předmětné napadení či na něj jakkoli reagoval, připustil pouze, že s obžalovanou měl dříve vztah. Uvedl, že není možné, aby si z parketu mohl někdo na jeho pult odložit sklenici, protože je to vysoko. Svědek P., jeden z pořadatelů, pouze potvrdil, že se poškozená vrátila po ošetření do klubu, útok neviděl a nebyl schopen identifikovat typ sklenice, kterou byl útok veden. Lze tedy shrnout, že vina obžalované byla jednoznačně prokázána, když skutečnost, že to byla právě ona, kdo udeřil poškozenou nezl. XY. do tváře sklenicí od vína, kterou držela v ruce, nepopírali ani svědkové jí naklonění, jako byla svědkyně K. a svědek G. a usvědčovala ji dále poškozená a svědkové Z. a O. Obhajoba obžalované, že se obávala napadení ze strany poškozené, se jeví jako zcela účelová, neboť i ona sama popisuje konflikt poškozené a svědkyně K., nikoli s ní, navíc nebylo prokázáno, že by poškozená jakkoli agresivně vůči obžalované postupovala, nemluvě o tom, že obžalovaná by již měla mít dostatek varovných zkušeností s ohledem na svou předchozí trestnou činnost, ke které došlo v podstatě za shodných okolností. Pro úplnost je třeba ještě dodat, že pokud svědkyně K. uvádí, že viděla, že se poškozená rozběhla k obžalované a napřahovala se na ni, toto nepopisuje ani sama obžalovaná, osamoceno zůstalo i tvrzení svědka Z., že se poškozená s obžalovanou navzájem žduchaly. Výpověď svědka G. pak byla soudem hodnocena jako nevěrohodná, neboť o tom, že byl celý večer ve společnosti obžalované, se tato vůbec nezmínila, stejně jako svědkyně K., navíc svědek ve své výpovědi opakovaně hovořil o tom, co si obžalovaná uvědomovala či nikoli, nicméně nikdo není schopen vědět, co si myslí jiná osoba. Charakter, rozsah, závažnost, stejně jako doba léčení zranění poškozené pak byly zjištěny z výpovědi znalce MUDr. Dokoupila a příslušných lékařských zpráv, jakož i výpovědi poškozené.

Po těchto skutkových zjištěních pak přistoupil soud k právnímu hodnocení jednání obžalované.

Trestného činu **těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odstavec 1 TrZ** se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Objektem tohoto trestného činu je lidské zdraví, předmětem útoku pak živý člověk. Způsobením těžké újmy na zdraví je jakékoli jednání, jehož následkem je těžká újma na zdraví. Tuto lze způsobit jak konáním, tak i opomenutím. Těžká újma na zdraví je definována v ust. 122 odst. 2 TrZ a vymezena dvěma podmínkami. Jedná se o vážnou poruchu zdraví či jiné vážné onemocnění, které je zároveň některým z taxativně uvedených případů, jako je zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy nebo delší

dobu trvající porucha zdraví. K naplnění subjektivní stránky tohoto činu nestačí, že pachatel jedná úmyslně, ale musí být prokázáno, že jeho úmysl směřoval ke způsobení následků těžké újmy na zdraví. **Dle § 145 odstavec 2 písmeno g) TrZ** bude potrestán ten, kdo se takového jednání dopustí opětovně. Pod pojmem opětovně se rozumí případy, kdy pachatel tento trestný čin opakuje, když sem patří jak případy, kdy pachatel byl již za takovouto činnost v minulosti odsouzen a potrestán, tak případy, kdy ještě pravomocně odsouzen nebyl, jakož i případy, kdy byl za takovýto čin odsouzen a hledí se na něj, jako by odsouzen nebyl.

Pokusem ve smyslu § 21 TrZ je jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, i když k dokonání trestného činu nedošlo.

Trestného činu **výtržnictví dle § 358 odstavec 1 TrZ** se dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku a nebo hrubým způsobem ruší přípravu nebo průběh organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Trestný čin je spáchán veřejně, jestliže je spáchán před nejméně třemi osobami současně přítomnými (§ 117b TrZ) nebo na místě veřejnosti přístupném, což je každé místo, kam má přístup široký okruh lidí. **Dle odstavce 2) písmeno a)** bude potrestán ten, kdo se takového jednání dopustí opětovně, shodně jak uvedeno shora.

Oba trestné činy jsou trestnými činy úmyslnými ve smyslu ust. § 15 písm. b) TrZ, co se týče znaku opětovnosti, jedná se o nedbalost ve smyslu ust. § 17 písm. b) TrZ.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že u obžalované byl jednoznačně dovozen úmysl způsobit poškozené těžké ublížení na zdraví s ohledem na místo, kam byl útok rukou ozbrojenou sklenicí veden, když směřoval proti obličejové části hlavy, kdy vzniklo jednak otevřené zranění měkkých tkání, tedy kožního krytu a jednak poranění obličejového skeletu, přičemž hrozil vznik řezných a bodnořezných ran, hluboko pronikajících do měkkých tkání nebo do hloubi očních s možným ztrátovým poraněním oka či protětím cévních a nervových svazků na tvářích a krku poškozené s následným vznikem krvácivého šoku nebo nasátím vzduchu do krevního řečiště s navazující vzduchovou embolií. Nelze přehlédnout ani fakt, že poškozená již byla pro zcela obdobnou trestnou činnost, tedy úder sklenicí do obličeje jiné dívky, odsouzena, byla účastna hlavního líčení, kde znalkyně podrobně rozebrala nebezpečnost takového útoku a popsala možná zranění, která lze takovým jednáním způsobit, stejně jako nebezpečí vzniku závažnějších poranění, která takovým jednáním mohla být způsobena. Lze tedy dovodit, že si obžalovaná musela být vědoma nebezpečnosti svého jednání a přesto se jej opětovně dopustila.

Její jednání, spočívající v tom, že poškozenou nezl. XY uchopila za vlasy, zatáhla za ně a přitom ji udeřila pravou rukou, v níž držela sklenici s vínem, do obličeje a způsobila jí zranění, specifikovaná ve výroku rozsudku, bylo tedy kvalifikováno jednak jako pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 TrZ k § 145

odst. 1, odst. 2 písm. g) TrZ, jednak jako pokus přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) TrZ, neboť k napadení poškozené došlo na místě veřejnosti přístupném, na tanečním parketu xxx za přítomnosti desítek hostů. Opětovnost je dovozována u obou trestných činů na základě odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 74 T 71/2015, který nabyt právní moci dne 19.6.2015, jímž byla obžalovaná odsouzena pro pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 TrZ a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) TrZ, k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Tímto spisem byl před soudem proveden důkaz.

K osobě obžalované Sarah Ch. bylo zjištěno ze zprávy Magistrátu města Havířova (č.l. 192), že dosud nebyla projednávána pro přestupek. Ze zprávy xxx (č.l. 193) vyplývá, že ke dni 7.2.2017 je obžalovaná žákyní školy, kde studuje již od 1.9.2014. V tomto školním roce je žákyní 1. ročníku tříletého učebního oboru rekondiční a sportovní masér v denní formě studia. První ročník opakuje. Má velké problémy s docházkou, ve školním roce 2016-2017 zameškala celkem 378 hodin v praktickém i teoretickém vyučování, absenci omlouvá zejména příležitostnou prací, případně nemocí a nevolnostmi a nebyla tedy klasifikována z většiny předmětů. K učitelům je zdvořilá a bezproblémová, oproti zbytku studentů je výrazně starší a mentálně vyzrálejší. Do aktivit třídního kolektivu se nezapojuje, není však k ostatním žákům agresivní. Do školy dochází velmi sporadicky. Ze zprávy Úřadu práce České republiky, pobočka Ostrava, pracoviště Havířov (č.l. 194) bylo zjištěno, že obžalovaná není evidována na úřadu práce. Dle další zprávy tohoto úřadu (č.l. 195) vyplývá, že poškozená pobírá přídavek na dítě ve výši 700 Kč měsíčně, příspěvek na bydlení, nepobírá dávky pomoci v hmotné nouzi. Dle zprávy České správy sociálního zabezpečení (č.l. 196) nepobírá obžalovaná žádný důchod. Dle rejstříku trestů (č.l. 197-198) byla v minulosti soudně trestána celkem ve třech případech, a to v letech 2012, 2015 a 2016.

Ze spisu **Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, sp. zn. 102 T 117/2012**, bylo zjištěno, že zde byla obžalovaná Sarah Ch. uznána vinnou trestním příkazem, č.j. 102 T 117/2012-38, ze dne 14.5.2012, který byl obžalované doručen dne 24.5.2012, přečinem ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 TrZ a přečinem výtržnictví dle § 258 odst. 1 TrZ, kterého se dopustila dne 23.2.2012, bezdůvodným fyzickým napadením D. L., kterou udeřila zaťatou pěstí do obličeje a způsobila jí zranění v podobě tržně zhmožděné rány sliznice, vyražení jednoho zubu a uvolnění dalšího zubu z kostního lůžka, dále narušení závěsného aparátu mezi zubem a kostní čelistí a byl jí uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání roku. Tento trestní příkaz nabyt právní moci dne 2.6.2012. Usnesením téhož soudu, č.j. 102 T 117/2012-41, ze dne 30.1.2013, bylo rozhodnuto, že obžalovaná je účastná amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, byl jí prominut výše uvedený podmíněně odložený trest s tím, že se na ni hledí, jakoby nebyla odsouzena.

Ze spisu **Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 74 T 71/2015**, vyplývá, že obžalovaná Sarah Ch. byla uznána vinnou rozsudkem tohoto soudu, č.j. 74 T 71/2015-145, ze dne 9.6.2015 pokusem zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 TrZ a přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) TrZ, a to pro skutek ze dne 25.10.2014, kdy v baru xxx v časných ranních hodinách v přítomnosti dalších osob fyzicky napadla poškozenou Moniku R. strkáním

a poté ji udeřila do obličeje sklenicí, kterou držela v pravé ruce, tuto sklenici o obličej poškozené rozbila a způsobila jí středně těžké poranění spočívající v tržně řezné ráně nad pravým obočím zasahující do klenby lební, ranku na horním víčku pravého oka v délce 0,8 cm zasahující do podkoží a povrchové ranky v zadním koutku pravého oka, horním rtu a drobnou řeznou ranku na dolním rtu, zasahující do podkoží s následným lékařským ošetřením a následnou pracovní neschopností. Byl jí uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let s odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 19.6.2015.

Ze spisu **Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 9 T 191/2015**, vyplývá, že obžalovaná Sarah Ch. byla uznána vinnou rozsudkem, č.j. 9 T 191/2015-136, ze dne 5.1.2016 přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, odst. 2 TrZ, kterého se dopustila tím, že dne 11.6.2015 při předjíždění srazila cyklistku Ing. Kateřinu P. a způsobila jí kompresivní zlomeninu obratle bederní páteře, oděrky loktu pravé ruky a zhmoždění měkkých tkání levé ruky s následnou dobou léčení 10 až 12 týdnů, a byl jí uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 let a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 4 let za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Ostrava, sp. zn. 74 T 71/2015. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 5.1.2016. Zkušební lhůta zde končí 19.6.2020, zákaz řízení motorových vozidel dne 5.1.2020.

Soud hodnotil všechny zákonné okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu, jakož i z hlediska účelu trestu dle § 37 TrZ a § 39 TrZ, přičemž přihlédl k povaze a závažnosti jednání obžalované, jejím osobním, rodinným, majetkovým poměrům, dosavadnímu způsobu života a možnostem její nápravy. Vzat v úvahu byl i význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájem společnosti na ochraně bezpečnosti a zdraví občanů, jakož i veřejného pořádku, byl posouzen způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti, za kterých byl spáchán.

Základní rozpětí trestní sazby ustanovení **§ 145 odst. 2 TrZ** je 5 až 12 let, u ustanovení **§ 358 odst. 2 TrZ** až 3 roky.

U obžalované soud konstatoval přitěžující okolnost ve smyslu ust. § 42 písm. n) TrZ, tedy že se dopustila více trestných činů a dle § 42 písm. p) TrZ, tedy že již byla v minulosti pro trestný čin odsouzena, za polehčující okolnost považoval to, že trestného činu litovala - 41 písm. n) TrZ. Soud se také zabýval osobními a rodinnými poměry obžalované, kdy tato je sice studentkou, do školy však řádně nedochází. Přihlédl i ke všem okolnostem případu, situaci na místě činu a chování poškozené a má zato, že u obž. Ch. postačí uložení trestu odnětí svobody blíže dolní hranici trestní sazby jako trestu úhrnného ve výměře pěti let a šesti měsíců, když pro výkon tohoto trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou v souladu s ust. § 56 odst. 1, odst. 2 písm. a) TrZ, neboť jí byl uložen trest za úmyslný trestný čin a pro její zařazení do jiného typu věznice nejsou důvody.

K trestnímu řízení se s náhradou majetkové újmy ve výši 23.556 Kč připojila poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna. Tato suma představovala náklady na léčení poškozené nezl. XY. Vzhledem k tomu, že nárok na

náhradu materiální újmy byl poškozenou organizací uplatněn řádně a včas a o její výši nebylo pochyb, byla obžalovaná zavázána tomuto subjektu uhradit požadovanou částku v plné výši v souladu s ust. § 228 odst. 1 tr.řádu.

Rovněž poškozená nezl. XY, zastoupená zmocněnkyní JUDr. Janou Fuskovou, se připojila k trestnímu řízení s celkovou částkou původně 509.903 Kč, která byla později snížena na částku 489.903 Kč vzhledem k tomu, že 10.000 Kč bylo poškozené již uhrazeno obžalovanou a ve výši 10.000 Kč byla poškozené poskytnuta pomoc obětem trestného činu MS ČR. Původně požadovaná částka obsahovala 133.500 Kč, představující bolestné, 200 Kč jako náklady za vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Radima Petka, hotové výdaje 994 Kč za cestu z bydliště poškozené do FNsP Ostrava Poruba, KÚČOCH a zpět, částku 372.259 Kč za ztížení společenského uplatnění a 3.000 Kč jako náklady na vypracování znaleckého posudku MUDr. Sládka.

Bolestné bylo znalcem stanoveno na 44.500 Kč, představující celkem 178 bodů á 250 Kč s tím, že zmocněnkyní bylo navrhováno trojnásobné navýšení s ohledem na to, že škoda byla způsobena úmyslným trestným činem zavrženíhodným jednáním a u poškozené došlo ke zjizvení tváře, což je s ohledem na její věk zásadní. V tomto bodě je nutno poznamenat, že trojnásobné navýšení v tomto bodě soud nepovažoval za odpovídající, neboť nelze nepřihlídnout k jistému nezodpovědnému přístupu poškozené, spočívajícímu například i v tom, že ihned po ošetření se vrátila zpět na diskotéku, tančila, čímž mohlo dojít i ke zhoršení jejích zdravotních problémů. Zjizvení tváře pak bylo hodnoceno v rámci znaleckého posudku ke ztížení společenského uplatnění. Hodnotu jednoho bodu soud určil na částku 264,67 Kč jako jednoho procenta hrubé měsíční mzdy za rok 2015, kdy ke skutku došlo, celková suma na bolestném tedy byla určena ve výši 47.112 Kč.

Dále byla požadována částka 372.259 Kč za ztížení společenského uplatnění. Ve znaleckém posudku byla vyčíslena znalcem základní suma 111.122 Kč, přičemž zmocněnkyní bylo požadováno opět trojnásobné navýšení s ohledem na ust. § 2957 NOZ a dále navýšení o 35 % ze základní částky v souladu s metodikou NS ČR, když poškozená utrpěla zranění ve věku 16-ti let, tedy o 38.893 Kč. Zde soud souhlasí s navýšením základní částky o 30% v souladu s metodikou NS ČR, když poškozená utrpěla zranění ve věku do 24 let, nepřistoupil však již k požadovanému trojnásobnému navýšení, když zjizvení tváře poškozené bylo již vzato v úvahu při vyhotovení předmětného znaleckého posudku a přihlédnuto bylo k chování poškozené, která jako nezletilá osoba pobývala v nočních hodinách v tanečním klubu, navíc pod vlivem alkoholu. Poškozené tedy bylo přiznáno na ztížení společenského uplatnění celkem 150.015 Kč.

Dále byla poškozené přiznána částka ve výši 944 Kč jako náhrada materiální újmy, a to jako náklady na jízdné k ošetření na specializovanou kliniku v Ostravě – Porubě, když bydliště poškozené je odtud vzdáleno 42 km.

Soud nepřiznal poškozené zmocněnkyní požadovanou částku 3.200 Kč za vypracované znalecké posudky MUDr. Petkem a MUDr. Sládkem, neboť tento nárok je nutno zahrnout až do celkového vyčíslení nákladů zmocněnce po ukončení trestního řízení.

Poškozené nezl. XY byla tedy přiznána náhrada nemateriální újmy ve výši 197.127 Kč a materiální újmy ve výši 944 Kč v souladu s ust. § 228 odst.1 tr. řádu, když se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku ne řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 22.11.2017

JUDr. Lenka Č e c h o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Štablová